

(307)

هو الله

الهی الہی ان محمداً سرع الی ساحة قدسک و رحاب رحمانیتک حتی یدرک لقائک و ینظر الی جمالك و
یستظل فی ظلك رب قدر له کل خیر فی ملکوتک و اسعفه بالطفاف اختصصت بها المقربین من عبادک و جرعه
کأس الغفران حتی یترنج بصهباء الفضل و الأحسان انک انت العفو الغفور العزیز الرحمن و انک انت
الواهب المقتدر العزیز التواب

ای امة الله والده راضیه خانم چه بسیار عابدات زاهدات مشتاق طلوع رب الآیات البینات بودند ولی بعد از
ظهور در حجابات افتادند و بشبهات مبتلا گشتند اما شما الحمد لله محرم عهد الست شدید و فریاد بلی
برآوردید و لبیک گوینان حول حرم کبریا طواف نمودید و علیک الیهاء الابهی

ای شعبانعلی حمد کن خدا را که پرده از دیده برانداخت و بصیرت حقیقی بخشید و بمشاهده آیات کبری
فائز فرمود و ندای حضرت کبریا بگوش هوش در آمد این فضل مشهود را قدر بدان و بشکرانه قیام نما

ای امة الله راضیه در حق تو عجز و نیاز بحضرت بی نیاز نمایم تا مرضیه گردی و در بارگاه قدس راه یابی و
فریاد طوبی لی ثم طوبی لی برآری و سبب سرور و فرح اماء رحمان گردی و علیک التحیة و الثناء (ع ۶)